

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἔξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς αἰδᾶς.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ἐτήσια 8ρ. 8.— Ἐτήσια 10ρ. 10.—
Ἐξάμηνος 4,50 Ἐξάμηνος 5,50
Τριμηνος 2,50 Τριμηνος 3,—
Αἱ συνδρομαὶ δεχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτικῶν Ἑσπερ. λ. 10. Ἐξωτερ. Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἑκάστου λ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριάντου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 23ος

Ἐν Ἀθήναις, 26 Νοεμβρίου 1916

Ἔτος 38ον.—Ἀριθ. 52

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΡΡΙΚΟΣ ΔΑΛΛΙΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ (Συνέχεια)

Ὁ Ἐρρίκος καὶ ὁ Καντινιῶ, ὡς ἄνθρωποι τοῦ θεάτρου, συνηθισμένοι εἰς τέτοια, χαιρετοῦσαν μὲ χάρι. Ὁ ταμίας ὅμως, ἀσυνείθιστος ὁ καιρένιος, ἔκανε κάτι κινήματα ἀδέξια, συνεσταλμένα, ἀλλὰ καὶ γι' αὐτὸ πῶς συμπαθητικά, ἔπειτα, δὲν μπορούσε νὰ κρατήσῃ τὰ κλάμματα. Χοντρά δάκρυα ἔπεφταν στὰ χλωμά του μάγουλα καὶ στὰ μακρὰ ἄσπρα του γένεια. Κ' ἡ συγκίνησις αὐτή, ἀπὸ τὴ μεγάλη χαρὰ, τὸν ἔκανε ἀκόμη πῶς ἀδέξιο.

Ἐπιτέλους βγήκε ἀπὸ τὸν σταθμὸν, κατέβηκε τὴ σκάλα καὶ πῆρε τὸ δρόμον, γιὰ νὰ πάῃ εἰς τὸ σπίτι του. Παντοῦ, γύρω του, κόσμος, φωνές, καπέλλα πῶς χαιρετοῦσαν καὶ χέρια πῶς ἀπλώνοντο εἰς αὐτὸν μὲ συμπάθεια. Ἡ ὁδὸς Αὐγούστου-Μπαγῶ ἔμαυριζε ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ ἀπέβη ἀπὸ τὴν καγγελόπορτα τῆς μικρῆς βίλλας, ἔβλεπε τὴν ἀγαθὴ κυρία Σομῶ, κόκκινη, ζωηρή, ἀεικίνητη, νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὸν ἕναν ὁμίλον στὸν ἄλλον καὶ νὰ λέῃ καὶ νὰ ξαναλέῃ :

— Ποτέ μου δὲν εἶδα τέτοιο πρᾶγμα, σὲ κανένα μυθιστόρημα!... Ἄ, τὸν καιμένον τὸ Σομῶ! πῶς θὰ τὸν φροντίζω, πῶς θὰ τὸν περιποιούμαι τώρα, πῶς πέρασε τόση φυλακὴ ἀδίκως καὶ παραλόγως!

Ἡ Λουίζα εἶχε μείνῃ εἰς τὸ σπίτι, γιατί ἡ δυστυχισμένη

αὐτή, τὸ δεύτερον ὄμμα τοῦ Ἀγκλάς, δὲν εἶχε ὅλο τὸ δικαίωμα νὰ συμμερισθῇ τὴ γενικὴ χαρὰ.

Ἀλήθεια ἦταν κόρη τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, πῶς ἐγύριζε σήμερον εἰς τὸ σπίτι του ἰκανοποιημένος, μὲ τὴν τιμὴν του καὶ μὲ τὸ κεφάλι ψηλά. Ἦταν ὅμως, ἀλλοίμονο! καὶ γυναίκα τοῦ ἄλλου, τοῦ πραγματικοῦ ἐνόχου τῆς κλοπῆς. Κι' ὁ

ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν τώρα πεθαμένος, φαγωμένος ἀπὸ τὴν καργὰρὰ εἰς τὴ θάλασσα τοῦ Περναμπούκου. Εἶχε πληρωθῆ μὲ τὴ ζωὴν του τὰ κακουργήματα πῶς εἶχε κἀνή...

Ὁ ἀντρας τῆς λοιπὸν δὲν ὑπέσχετο πιά. Ὁ ἀδελφὸς τῆς κ' ὁ Ἀλθάρδο, πιστοποιούντες τὸν θάνατον τοῦ Ἀγκλάς, τὴν ἐπιστολοῦσαν γιὰ χήρα καὶ τῆς ἔδιναν

εἰς τὸν τρόπο νὰ ξαναπλάσῃ μιὰ εὐτυχισμένη ζωὴν, ὅπως εἶχε κάθε δικαίωμα. Ἀλλὰ γιὰ τὴν ὄρα, δὲν μπορούσε νὰ δείχνῃ χαρὰ. Ἡ τύχη, σκληρὴ γι' αὐτή, δὲν τῆς επέτρεπε νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν γενικὴ ἀγαλλίασιν.

Κ' ἐν ἄλλο πρόσωπο εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἴδιαν θέσιν.

Ἦταν ἡ Κολέττα, μαυροφόρα καὶ αὐτή, πῶς ἐπέτεκετο σοβαρῆ καὶ ἡσυγῆ εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Λουίζας καὶ ἀπέφραγε ὡς τὴν χήραν τὰ βλέμματα τοῦ κόσμου.

Ἡ Κολέττα, ὅσο κακοῦργος καὶ ἂν ἦταν ὁ Ἀγκλάς, δὲν μπορούσε νὰ ξεχάσῃ πῶς ἦταν ἀδελφὸς τῆς καὶ, μὲ τὴ συνειδησμένη τῆς λεπτότητά, δὲν ἔλαβαινε μέρος εἰς τὴν χαρὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Ὁλο τὸ ἰσόγειο τῆς μικρῆς βίλλας τοῦ Σομῶ ἦταν ἐφορτάσιμο. Ποτὸς ἐφρόντιζε; ποτὸς ἔκαμε τὰ ἔξοδα;... Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ὁ πλοῦσιος Βραζιλιανὸς ἔβαλε καὶ ἔδωκε τὸ δακτυλάκι του.

Στὸ ἰσόγειο αὐτὸ ἦταν στρωμένα τραπέζια, γιὰ νὰ φάγουν καμμιὰ εἰκοσαρία πρόσωπα, — οἱ στενωτέροι φίλοι τῶν Σομῶ, πῶς ἤθελαν νὰ συμμερισθῶν μαζί τους τὸ πρῶτον αὐτὸ γεῦμα, πρὶν τοὺς ἀρίστους μόνους εἰς τὴν χα-

«Ζήτω ὁ Σομῶ!.. Ζήτω ὁ Δαλλινὸς!..» (Σελ. 407, στ. α')

ρες τῆς νέας των οικογενειακῆς ζωῆς.

Ἄφωδ ἐρίλησε τὴν γυναῖκα του καὶ τὴν κόρη του, ὁ Σομῶ ἐκάθητε στὴ μέση τοῦ μεγάλου τραπέζιου, ποῦ ἦταν τολισμένο μὲ ἀνθῆ καὶ μὲ ὠραία σερβίτσια.

Μεταξὺ τῶν καλεσμένων ἦσαν: οἱ γείτονες, ποῦ δεύθησαν πάντα ἀφροσιωμένοι στὴν ἀτυχή οἰκογένεια ἢ κυρὰ Πασκαλίνου μ' ἕνα δυὸ σκυλάκια μέσα στὸ μανσόν της· ὁ Καντινιῶ μὲ τὸ ἀκτινοβόλο πρόσωπο καὶ ὁ Ἄλβαράδο, ποῦ ἀντηχῶσε τὸ ἦχηρό του γέλιο καὶ ἡ δυνατὴ του φωνή, ἐνῶ διηγεῖτο ἔς ὅλους τὰνδραγαθήματα τοῦ Ἑρρίκου στὴ Βραζιλία.

Ἦσαν ἀκόμη ἕνας δημοτικὸς σύμβουλος καὶ τέλος ἕνας ἄγνωστος, ποῦ τὸν ἐκαίριαν γι' ἀνώτερο ὑπάλληλο τῆς Πιστωτικῆς.

Ὁ Ἄλβαράδο εἶχε ζητήση γι' αὐτὸν μιὰ θέσι στὸ συμπόσιο.

Ἀμα ἐκάθησαν ὅλοι, ὁ ἄγνωστος ἐζήτησε τὸν λόγο καὶ εἶπε, ὅτι ἡ καλὴ εἰδήσις ποῦ ἔφερε, ἔπρεπε νὰκουσθῇ εὐθὺς ἐντὺ ἀρχῆς. Ἐπλεξε κατόπι τὸ ἐγκώμιο τοῦ Σομῶ, ἐξέφρασε τὴ λύπη τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς γιὰ τὴν παρεξήγησι καὶ ἐπρόσθεσε, ὅτι τὸ Συμβούλιο τοῦ ἀνέθεσε μιὰ ἐντολή, ποῦ τὴν ἐξεπλήρωνε μὲ τὴ μεγαλύτερη χαρὰ.

Ὅταν ἔγεινε ἡ κλοπὴ τοῦ ἑκατομμυρίου, ἡ Τράπεζα εἶχε προκηρῦξῃ ἀμοιβὴν πενήντα χιλιάδων φράγκων γιὰ ὅποιον ἀνεκάλυπτε τὸν κλέπτη. Τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀνῆκε, λοιπὸν στὸν Ἑρρίκο Σομῶ. Κι' ὁ ἄγνωστος ἐτελείωσε μὲ τὰ λόγια αὐτά:

«Ἐρρίκο Σομῶ, μᾶς ἔδωσες ἕνα τσέκ ἐνὸς ἑκατομμυρίου, ὑπερασπιζόμενος ἐστὶ τὴν τιμὴ τοῦ πατέρα σου καὶ ὅλης σου τῆς οἰκογενείας. Τώρα σοῦ δίδομεν καὶ ἐμεῖς ἕνα τσέκ πενήντα χιλιάδων φράγκων. Καὶ σὲ παρακαλοῦμεν νὰ τὸ δεχθῆς, ὡς δείγμα τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ τοῦ θαυμασμοῦ μας.»

Ὁ μὸς χειροκροτήματα ὑποδέχθηκαν αὐτὰ τὰ λόγια καὶ ὁ Ἑρρίκος, μὲ τρέμοντα χέρια, ἐπῆρε τὸ χαρτί, ποῦ τοῦ ἔτεινε ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς Πιστωτικῆς. Ἀμέσως ὅμως τὸ ἔδωσε στὸν πατέρα του, λέγων:

«Πᾶρε αὐτὰ τὰ χρήματα, μπαμπά. Σὲ σένα ἀφείλονται, γιὰ νὰκοινημιώθης γιὰ τῆς κακῆς στιγμῆς ποῦ ἐπέρασες. Ἐμένα δὲν μοῦ χρειάζονται, γιατί ἔχω τὸ μισθὸ μου στὸ θέατρο.»

Ὁ Σομῶ ἐπῆρε τὸ τσέκ καὶ ἐπῆρε δυνατὰ στὸ στήθος του τὸ καλὸ του παιδί, ποῦ ὅλοι ἐπειτα ἠθέλησαν νὰ τὸ φιλήσουν καὶ νὰ τὸ συγχαροῦν.

Καὶ ὅταν, ἀπὸ χέρι σὲ χέρι, ὁ Ἑρρίκος ἐφθασε καὶ στὸν Ἄλβαράδο, τοῦ εἶπε:

— Ἄχ, ξέρω καλά, εἶ χωρίς εἰσᾶς

δὲν θάβλεπα ποτὲ αὐτὴ τὴν ὠραία ἡμέρα!

— Σῶπα τώρα, ἀνόητε! τὸν ἐμάλωσε φιλικὰ ὁ Βραζιλιανός. Καὶ μὴν ξεχνᾷς, ὅτι ὅποτε βαρεθῆς τὸ θέατρό σου, μὴ ποτε νὰ ἔλθῃς ἐπὶ τὴ Βραζιλία, στὸ δάσος μου, ὅπου ἡ κόρη μου Κολέττα καὶ ἐγὼ θὰ σὲ περιμένουμε πάντα.

— Ὡ ναὶ! ἐπρόσθεσε καὶ ἡ Κολέττα μὴ μᾶς ξεχάσης, Ἑρρίκο! θέλω νὰ μοῦ ὑποσχεθῆς ὅτι θάῤθῃς μαζί μου στὴ φαζέντα.

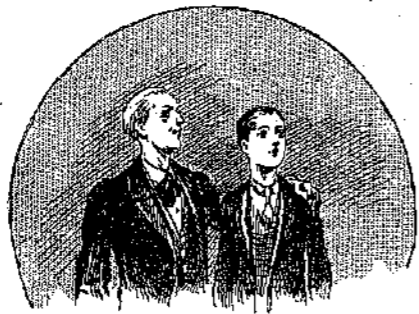
— Τὸ ὑπόσχομαι! εἶπε ὁ Ἑρρίκος.

Καὶ τὸ γέυμα ἐξακολούθησε εὐθυμὸ καὶ ζωηρό.

Ὁ Ἑρρίκος ὅμως παρετήρησε, ὅτι ὁ Βραζιλιανὸς ἐτηχλῶνετο συχνά καὶ ἐπῆγαινε νὰ κυττάξῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο, ὡς νὰ ἐπερίμενε κάποιον.

«Τὶ ἐκπληξῆ; ἀκόμη μᾶς ἐτοιμάζει αὐτὸς; ἐσυλλογίζετο ὁ μικρός. Ἐχει τὸ ὄφρος τῶν ἡμερῶν ποῦ γίνεται τόσο εὐτυχής, ἐπειδὴ κάνει καλὸ σὲ ἄλλον.»

Ἐπιτέλους, στὰ ἐπιδόρπια, κάποιος

«Ὁ Καντινιῶ ἐστάθη δίπλα στὸ μαθητὴ του...» (Σελ. 415, στ. α')

ἐκύτηψε τὴν καγγελόπορτα τοῦ κήπου. Ὁ Ἄλβαράδο ἔτρεξε καὶ σὲ λίγο ἐγύρισε, ὀδηγῶν ἐπὶ τὴν τραπέζια ἕνα νέο κολλῶ κομψό, ποῦ φερίνετο πολὺ συγινόμενος.

Ἦτο ὁ κύριος Μπουαζερμόν, γυῖος τοῦ μεγαλεμπόρου, στὸ γραφεῖο τοῦ ὁποίου ἡ Λουίζα εἶχε θέσι δακτυλογράφου καὶ ἐξοῦσε ἐστὶ μὲ τὴ μητέρα της, ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ τὴν ἀφῆσε ὁ ἀνάξιος σύζυγός της.

Πῶς ὁ Ἄλβαράδο ἐγνώριζε τόσο καλά τὸν νέο Μπουαζερμόν; Αὐτὸ κανεῖς ποτε δὲν θὰ τὸ μάθῃς. Τὸ βέβαιο ὅμως εἶνε, ὅτι ἐστὸν πλοῖσισι κτηματία ὁ νέος ἐδειχνε τὸν μεγαλύτερο σεβασμὸ. Μόλις μπῆκε, ἐχαιρέτησε τὴν κυρία Σομῶ, ἐρίλησε τὸ χέρι τῆς Λουίζας καὶ ἐδήλωσε, ὅτι ἅμα ἔμαθε ἀπὸ τῆς ἐφημερίδας τὴ σημερινὴ ἐσοτὴ τῆς οἰκογενείας Σομῶ, ἠθέλησε νὰ προσέλθῃ καὶ αὐτός, γιὰ νὰ τοὺς συγχαρῇ.

Ἐνῶ ὁ ἐπισκέπτης ἀπήγγελε τὴ μικρὴ του προσφώνησι, ὁ Ἄλβαράδο, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς ὑπηρετές, ἀναστάτωσε μιὰ ὀλόκληρη πλευρὰ τοῦ τραπε-

ζιοῦ. Ἔτσι, σὲ μιὰ στιγμὴ, ἔγεινε θέσι κοντὰ στὴ Λουίζα Ἄγκλας, ὅπου ἐλάθησε ὁ Ρενὲ Μπουαζερμόν καὶ τὸ γέυμα ἐξηκολούθησε μὲ ἀκόμη μεγαλύτερη φαίδριότητα.

Μέτα ἐπὶ θόρυβο τῆς χαρᾶς καὶ ἐπὶς ἀτελείωτες προπόμεις, ὁ Ἑρρίκος παρετήρησε μ' εὐχαρίστησι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ του ἀποφάσισε νὰφῆσι λίγο τὴ μελαγχολία καὶ νὰ μιλήσῃ μὲ τὸν γείτονα της.

Στὸ τέλος, ὅταν ἐτήκωσαν τὸ τραπέζι, ἡ Λουίζα ἦταν σχεδὸν εὐθυμη. Κι' ὅταν ὁ Ἑρρίκος τὴν ἐπλησίασε καὶ τὴν ἐρώτησε:

— Εἶσαι εὐχαριστημένη, ἀδελφοῦλα μου;

Ἐπεινὴ ἀκούμπησε τὸ κεφάλι της στὸν ὄμο τοῦ ἀγαπημένου της ἀδελφοῦ καὶ τοῦ εἶπε σιγὰ:

— Ὡ, Ἑρρίκο... εἶνε δυνατό; ... θὰ μπορούσα καὶ ἐγὼ νὰ ξαναγίνω εὐτυχῆς ὡς τὸς ἄλλους;

— Μὰ ἐννοεῖται, ὅτι θὰ ξαναγίνετε, καὶ γρήγορα μάλιστα! ἀποκρίθηκε, ἀντὶ τοῦ Ἑρρίκου, μιὰ δυνατὴ φωνή.

Ἦταν ὁ κ. Ἄλβαράδο, ποῦ ἐπρόσθεσε:

— Ὁ κ. Ρενὲ Μπουαζερμόν εἶνε λαμπρὸς καὶ τίμιος νέος. Σὺς ἐξέτιμησε πολὺ, ἀφότου ἐργάζεσθε στὸ κατὰστημα τοῦ πατέρα του, ὡς ἀγάπησε καὶ θέλει νὰ σὰς νυμφευθῇ.

Ἡ εἰδήσις αὐτὴ διαδόθηκε γρήγορα μεταξὺ τῶν καλεσμένων, ξεγύθησε ἀκόμη καὶ στὸ ὄρομο καὶ ἐπροξένησε μεγάλη χαρὰ στὸς ἀγαθοὺς κατοικοὺς τῆς Ἀσνιέρης, ποῦ ἔβλεπαν νὰ διαλύεται ἐστὶ τὸ μόνο μαῦρο σύννεφο τῆς εὐτυχημένης ἐκεῖνης ἡμέρας, — ἡ δυστυχία τῆς Λουίζας Ἀγκλάς.

Ὅταν ὁ Ρενὲ Μπουαζερμόν ἐγύρισε στὸ σταθμὸ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν περιχαρῆ Ἄλβαράδο, ὅλοι τὸν ἐχαιρέτησαν, ὅλοι ἐσχυφᾶν μπροστά του.

Ἦταν τὸ Βασιλόπουλο τοῦ παραμυθιοῦ, ποῦ πῆγαινε νὰ γλυτώσῃ τὴν ὄμορφη βασίλοπούλα, ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ Τέρατος, τῆς Δυστυχίας...

Ὁ Καντινιῶ δὲν θὰ ἦταν ὁ τέλειος ἄνθρωπος τοῦ θεάτρου, ὅπως τὸν εἶδαμε πάντα, ἀν δὲν ἐφρόντιζε, ἔς αὐτὴ τὴν περίστασι, νὰ πῆ τὴν τελευταία λέξι.

Ἡ εὐκαιρία τοῦ ἐδόθη, ὅταν εἶδε τὸν Ἑρρίκο περιτοιχισμένο καί, πολιορκημένο καλλιτέρα, ἀπὸ ρεπόρτερ καὶ φωτογράφους, ποῦ ἤθελαν ὅλοι νὰ πάρουν μιὰ συνέντευξι ἀπὸ τὸν διάσημο γκροὺμ τῆς Πιστωτικῆς.

Τοῦ κάκου πολεμοῦσε νὰ ξεφύγῃ, νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς αὐτοὺς δημοσιογράφους, ποῦ τὸν ἐκυνήγησαν ὡς τὴν Ἀσνιέρη. Τότε μπῆκε στὴ μέση ὁ Καντινιῶ.

— Ἀφσε, μικρέ, τοῦ εἶπε μ' εὐγένεια, ἀφῆσε τοὺς κυρίους δημοσιογράφους

νὰ κάμουν τὸ καθῆκό τους καὶ νὰ παραδώσουν στὴν ἀθανασία τὰ χαρακτηριστικὰ ἐνὸς γενναίου παιδιοῦ, ποῦ κατώρθωσε νὰκοκαταστήσῃ τὴν τιμὴ τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος. Ἐδοκιμάσθη, ἐδασανίσθη, ἐπάλαισσε, ἐνίκησε, — σοῦ ἀξίζει νὰ τιμηθῆς!

Καὶ ταῦτα λέγων, ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐτάθη δίπλα στὸ μαθητὴ του, μὲ τὸ χέρι περασμένο στὸν ὄμο του, σὲ μιὰ στάσι ὠραία καὶ ὑπερήφανη. Καὶ ἅμα τοποθετήθηκαν ἐτσι καλά καὶ οἱ δύο, ἔπως στὸ θέατρο, στὴν εἰκόνα τῆς τελευταίας σκηνῆς, πρὶν πέσῃ ἡ ἀλλοία, ὁ Καντινιῶ ἐφώνασε:

— Ἐμπρός, κύριοι!

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΕΡΡΙΚΟΥ ΔΑΛΛΙΝΥ»

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΑΝΗΦΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΚΙ

— Πόσο μὲ κουράζει
Καὶ μοῦ λαχανάζει
Τὸ στηθάκι ὁ Ἄνηφορος.
Μὰ μὲ πᾶσι στὸ ὄρομο μου!
Μὲ φτερά στὸν ὄμο μου,
Σὰν πουλί, ὁ Κατήφορος.
— Μὰ, παιδί μου, στρέψε
Κε' ἀπ' τὰ λόγια λείψε,
Πάψε τὰ βρυσίματα
Μόνο ἕνα σοχάσου:
Πῶς τὰ παιδικά σου
Σὲ κουράζουν βήματα
Γίνονται κατήφορος,
Σὰν κατήφορος εἶσαι,
Κι' εἶμαι ἔμπρός σου Ἄνηφορος,
Σὰν ἄνηφορίζεις.»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΝΑΪΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Η. DE GORSSE)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια).

Ἡ κατάστασις ἐβεβαίωθη, ἀλλὰ διὰ νὰ χειροτερεύσῃ πάλιν μετ' ὀλίγον. Διότι τὰ κύματα ἔγειναν ὑψηλότερα, ὀρμητικώτερα, λυσσώδεττερα. Ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν, ἡ θαλαμῆχος ἐκινδύνευε νὰ κλινῇ πρὸς τὸ ἕνα πλευρὸν καὶ νὰ μὴ σηκωθῇ πλέον.

Τότε ὁ πλοίαρχος, παρὰ τὸν τρόμον, τὸν ὅποιον θὰ ἠθάνοντο οἱ ἐπιβάται, ἀπεφάσισε νὰ τοὺς περιβάλλῃ ὅλους μὲ σισίβια. Κατόπι διέταξε, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον, νὰ καταδιβασθοῦν αἱ λέμβοι.

Τὸ ἐγχείρημα, εὐκολώτατον ἐν ὧρα γαλήνης, ἦτο δυσκολώτατον μὲ τὴν τρικυμίαν ἐκεῖνην, διότι τὸ πλοῖον, ὑπὸ τὴν ὄρμην τοῦ ἀνέμου, ἦτο κεκλιμένον κατὰ τριάνοντα μοίρας ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ του πλευροῦ.

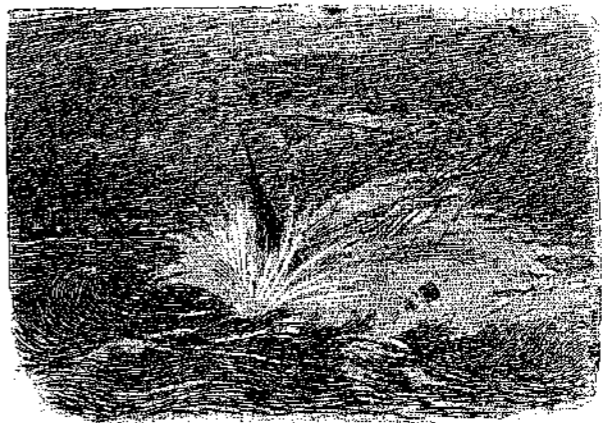
Παρήλθον οὕτω μισὴ ὥρα, χωρὶς νὰ παρατηρηθοῦν τὰ ρατεῖνά σήματα, τὰ ὁποῖα ἐξηκολούθησαν ἀδιαιδέτως. Ὑπὸ τὴν λάμψιν τῶν ἀστραπῶν, δὲν ἤκούοντο παρὰ οἱ πρᾶτταμένοι κρότοι τῶν βροντῶν καὶ ὁ πάταγος τῶν κυμάτων,

τὰ ὁποῖα ἐθραύοντο ἐπὶ τοῦ σκάφους...

Ὁ πρίγκηψ Σέργιος ἦτο ἀπηλπιδισμένος.

Θὰ ἐγάνοντο, ναυαγοί, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν, μ' ἕνα τόσο θαυμαστὸν τρόπον, ὁ δυστυχισμένος πατέρας εἶχεν ἐπανεύρῃ τὴν κόρην του; Θὰ ἦτο τὸτο ἀδικον, τόσο σκληρόνι;

Ἄλλ' ἰδοὺ ἐξᾶρα, τὸ σφύριγμα μιᾶς

«Τὸ πλοῖον ἐκλινε καὶ ἐθνήκετο...» (Σελ. 416, στ. α')

σειρήνης ἰκούεται εἰς τὸ βαθὺ σκότος.

— Εἶδαν τὰ σινιάλα μας καὶ κάποιος πλοῖο ἔρχεται νὰ μᾶς βοηθήσῃ! ἀνέκραξε δυνατὰ ὁ πλοίαρχος, ὁ ὅποιος ἐστέκετο ἐπὶ τῆς γερύρας του.

Ἐπέρασαν ὀλίγα στιγμαί, μακροὶ ὡς αἰῶνες.

Ἡ σειρὴν ἐξηκολούθει νὰ ἐκβάλλῃ στρυμωδαῖς κραυγᾶς, αἱ ὁποῖαι ἠκούοντο καθαρώτερα, ὅσον τὸ πλοῖον τῆς σωτηρίας ἐπλησίαζε.

Ἐπειτα, ἐξᾶρα, ἐγάνησαν καὶ εἴωτα.

Μέγας ἀλαλαγμὸς χαρᾶς, ἐκ μέρους τοῦ πληρώματος, ἐχαιρέτισε τὴν ἐμφάνισιν αὐτὴν καὶ ὅλα τὰ χέρια ἠπλώθησαν, μὲ τὴν αὐτὴν κίνησιν, πρὸς τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον ἔφερε μιαν ἀνέλπιστον βοήθειαν.

Ἡ θαλαμῆχος ἐκεῖνη, ἐπὶ ὅσον διακρίνετο τουλάχιστον εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός, εἶχε τὸ σχῆμα μικροῦ ρυμουλκοῦ. Ἐπροχώρει, ἐξερευνοῦσα τὴν ἑθλασσαν μὲ τοὺς προβολεῖς τῆς καὶ ἅμα εἶδεν ἔμπρός της τὸ κινδυνεῦον πλοῖον, ἐξηκολούθησε νὰ προχωρῇ πρὸς αὐτό. Τώρα δὲν ἀπεῖχε παρὰ διακόσια περίπου μέτρα.

Βλέπων τὴν σοβαρότητα τοῦ κινδύνου, ὁ πλοίαρχος τῆς διέταξε νὰ ρίψουν εἰς τὴν θάλασσαν λάδι, τὸ ὅποιον κατηνύνασεν ἀμέσως τὴν μανίαν τῶν κυμάτων. Μετὰ τοῦτο ἤρχισε νὰ διοργανώη τὰ τῆς διασώσεως.

Νὰ καταδιβασθοῦν λέμβοι μὲ τέτοιαν τρικυμίαν, οὔτε ἰδέα θὰ

ἐθραύοντο ἀμελείτως ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου σκάφους. Καὶ ὁ πλοίαρχος διέταξε τότε νὰ ἐτοιμασθῇ τὸ κανόνι τῶν σχοινιῶν, — ἕνα κανόνι, τὸ ὁποῖον ἔχουν ὅλα τὰ ναυαγιστικὰ καὶ τὸ ὁποῖον ἐσφραγίζοντι σχοινία εἰς τὸ κινδυνεῦον πλοῖον.

Τὰ κανόνια αὐτά, μήκους ὀγδόντα ἑκατοστῶν, ρῆπτουν βλήματα, ἀποτελούμενα ἀπὸ ἕνα κύλινδρον μετάλλινον, εἰς τὸν ὅποιον εἶνε τυλιγμένον ἕνα σχοινί πολὺ λεπτὸν ἀλλὰ καὶ πολὺ δυνατὸν, ἐπιτρέπον εἰς τοὺς ναυαγούς νὰ ἐξαπαστεῖλουν ἄλλο σχοινίον, χονδρότερον, προωρισμένον νὰκοκαταστήσῃ συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν δύο πλοίων.

Ἡ συγκοινωνία αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται δι' ἐνὸς μεγάλου καλάθου ἀπὸ λυγρῆς, μέσα εἰς τὸν ὅποιον τοποθετοῦνται, ἕνας-ἕνας ἢ δύο-δύο, οἱ ναυαγοὶ καὶ παροῦν ἀπὸ τὸ κινδυνεῦον πλοῖον εἰς τὸ ναυαγιστικόν.

Ἄφωδ ἠτοιμάσθη λοιπὸν τὸ κανόνι, ὁ πλοίαρχος ἐδήλωσε διὰ σημάτων τὶ ἔμελλε νὰ κάμῃ.

— Ὅλοι εἰς τὴν πρόμνην! διέταξεν ὁ πλοίαρχος τῆς θαλαμηγοῦ.

Ἄνδρες τοῦ πληρώματος καὶ ἐπιβάται συνηθροίσθησαν ἀμέσως εἰς τὸ διαταχθέν μέρος. Παρήλθον ἐναγωνίως ὀλίγα δευτερόλεπτα. Ἐπειτα, δεσπίζουσα τοῦ θορύβου τῆς τρικυμίας, ἀντήχησε μιὰ κανονία καὶ ἔλαμψεν ὡς ἕνας

«Φαντάζεσθε τὸν τρόμον τῆς Ναΐας, ὅταν εἰδέθη προμασημένη.» (Σελ. 416, στ. α')

είμπορεί να καμάρωνη το καινούργιο του σπιτάκι με την κόκκινην στέγην του, ανακλύπον από τους βράχους του άκρωτηρίου και καθρεπτιζόμενον φιλαρέσκως εις τὰ ἴηυχα νερά.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ "ΑΡΠΑΓΗΣ ΤΗΣ ΝΑΔΙΑΣ."

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

[Ἴδε Ὁδηγὸς, Κεφ. ΒΒ']

α') Παιγνίον

Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Χιόδος τοῦ Μιχαηλίου

Table with 5 columns: ΔΟΣ, ΘΙ, ΠΗ, ΣΟΣ, ΠΗΝ, ΚΑ, ΑΙ, Α, ΠΑ, ΚΑΥ, ΜΟΣ, ΡΟ, ΔΟ, ΚΑΡ

Νὰ συναρμολογηθῶν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰποτελεσθῶν τὰ ὄνυμα τὰ πέντε ὁρέων.

β') Τρίστος

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Δοξαομένου Εὐκλείνου

Ἐξείς, Δεῦτε, Ραχί, σὺς.

γ') Διὰ τοὺς Τζαμποαδεῖς

Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Χρυσῆς Καρδίας

C*nt*nt*m*nt - p*ss** - r*ch*ss*. Νάναγνωσθῆ τὸ Φωνηεντόλεπον τοῦτο.

Ἰσοεῖς τοῦ 50οῦ σόλλου

α.) Ἰνδία, Περσία, Ἰαπωνία, Σιάμ. β.) Ἡ πόλις Πύλος. γ.) Plaine d'argent ne fut jamais mortelle.

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἀπολογία τῆς καθρευσίσης. Πῶς λέγεται στὴ δημοτικὴ ἡ λέξις περσοῦς. Μά... περίδρομος! Ἐστάλη ἐπὶ τοῦ Διέφταντος Ἀστερός. Ὁ μπαμπὰς ξεστάζει τὰ κοσμογραφικὰ γνόφους τοῦ υἱοῦ του. Ἐξείς γιατί ἡ μέρες, τώρα τὸν χειμῶνα, ὅσο πᾶνε μικραίνουν; Γιὰ νάλλη γρηγορώτερα ἡ Πρωτοχρονιά! Ἐστάλη ἐπὶ τῆς Ἑλπίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Κόρη τοῦ Γαλιῶ, μίαν Παρασκευὴν τῆς Μεγάλης Σαρακοστής ἐτροπευ ὁμολόγησαν ἔγω ἔβραχε. Ἀστροπῆς, βροντῆς, κεραυνῶν, χαλασμοῦ κόσμου. Ἐπιτέλους ἡ Κόρη τοῦ Γαλιῶ ἐσηκώθη, ἐπέταξε τὸ πᾶτο τῆς ἀπὸ τὸ παράθυρον αἰ ἐφώναξε: Ὁ, ἀδελφεῖ! τόσο κακὸ γιὰ μὰ ὁμολόγητα! Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κατακόκκι τῶν Παρθένων.

Ὁ Μίρης λέει στὸν ἀδελφὸ τοῦ Τάκη, Πῶς ἔκαμ' ἐνα ὄρατο γόφινο σπιτάκι; Ἐ, εἶδο, παιδί μου, εἶσαι Ἰκνίνο; Κι' ὁ Τάκης, θυμωμένος: «—Τὶ εἶμαι; [Κτῆνος;...» Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Χαμόγελο τῆς Νίκης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 16ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΤΑΘΜΑΤΟΣ

[Ἴδε Διάπλασιν 1915 σελ. 352]

Ἐυχαριστῶ θερμῶς ὅλους ὅσοι ἐξεσπάθωσαν καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦτο καὶ συνετέλεσαν ὅστε νὰ ἐλαττωθῶν αἱ μεγάλαι ζημίαι, τὰς ὁποίας ἐπέφεραν οἱ πόλεμοι καὶ οἱ ἀποκλεισμοί. Οἱ ἀγαπῆται μου φίλοι ἔκαμαν ὅ,τι ἠμώρεσαν, ἐλπίζω δὲ ὅτι μὴ ἀκόμη μεγαλύτερον ζῆλον θὰ ξεσπαθώνωσιν κατὰ τὸ 1917 διὰ νὰ συνηθῆται τὸ περιόδικόν μας, τὸ ὅποιον, μολονοὶ τὰ ἔξοδά του τώρα εἶνε τριπλάσια ἢ ἄλλοτε, διατηρεῖ τὴν ἰδίαν πάντοτε συνδρομὴν καὶ τὴν ἰδίαν τιμὴν τοῦ φύλλου.

Εἰς τὰ κατωτέρω δημοσιευόμενα ἀποτελέσματα, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων προηγείται Σ, σημαίνουν φύλλα διατεθέντα ὑπὸ τοῦ δεγματοζόμενου εἰς συνδρομὴν τῆς οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν ὁποίων προηγείται Α, σημαίνουν φύλλα διατεθέντα εἰς ἄγοραστάς.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἐσμειράδα, Σ 923+A 1880=2753 (Κορυφαία τῶν Μονάδων). Σόλλογος Κρήτη, Σ 221+A 2743=2964 (Κορυφαίος τῶν Ὁμάδων). Ἑλλην Καρθός, Σ 182+A 2271=2453. Σόλλογος Ἑλληνοπόλις, Σ 65+A 1373=1438. Ὁμάς Ἠρώς Βελισσίου καὶ Κελαροῦδου Ρυαίου, Σ 52+A 1356=1408. Στεφ. Ι. Μακρυγιάννης, Σ 130+941=1071. Ἰωάν. Π. Ματσούκας, Α 994. Χαρσάλ. Χ. Νικολτόπουλος, Α 852. Μαρία Α. Καζακοπούλου, Σ 26+A 799=825. Κερυραϊκὴ Ἄγρα, Σ 234+A 577=811. Ἐνδοξος Γαίλια, Α 809. Γεώργιος Α', Σ 182+A 613=795. Ἀγγελικὴ Ε. Γαλλιουπούλου, Σ 104+A 540=644. Ν. Ἀντωνόπουλος, Α 600. Ὁμάς Ἐξῆς τῆς Μάνας καὶ Ἀστεος τῶν Ὀνειρῶν, Σ 104+A 482=586. Κυρηναϊκὴ Ἀστειμ, Σ 13+A 533=551. Φιλότης Ἑλλάς, Α 544. Δημ. Γ. Καραολάνης, Σ 143+A 396=539.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

Μέλλων Θριαμβεύτης, Σ 52+A 476=528. Γενναῖο Στενημαχιακίαι, Σ 26+A 476=502. Ἴρις, Σ 208+A 298=501. Μεσοσηναϊκὴ Ἀκτὴ, Σ 52+A 441=493. Σόλλογος Ἑπεροχίη, Σ 65+A 416=481. Ἰδαίος Ζεὺς, Σ 13+A 463=476. Ἀναταμιώχτης Στρατηλάτης, Α 450. Σόλλογος Ἀνικητῶν, Σ 182+A 265=447. Ἀυτόνομος Ἡπειρος, Α 441. Ἐκποθητῆς τῆς Ἐπταλόφου, Σ 78+A 359=437. Κύνεικος Ἄσμα, Σ 104+A 325=427. Ἐθνικός Ἰγμός, Σ 52+A 347=399. Γεώργιος Μ. Βαλαρῆς Α 395. Ἐρωσ τῆς Πατιδος, Α 392. Ἀστὴρ τοῦ Βέγα, Σ 52+A 331=385. Πρωσανθίον, Σ 299+A 62=361. Δὸν Κιζώνης, Σ 78+A 282=360. Ζήτω ἡ Διάπλασις, Σ 117+A 195=351. Στενημαχιακίαι, Σ 91+A 256=347. Ἑλληνικὸ Χάσμα, Σ 26+A 272=298. Ἀειθαλής, Α 292. Ἀχιλ. Κ. Αἰμυλιανίδης, Σ 286. Δοξαομένου Κρητικόπουλο, Σ 26+A 260=286. Σκλαβωμένη Πύλη, Α 265.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Ἀνδροειμῶνος Κουραμπῆς, Α 259. Φιλελευθέρη Ἑλλάς, Α 258. Τύρακος, Σ 13+A 223=236. Παπάκι, Σ 26+A 201=230. Ἐθνικὸν Ἰδεώδες, Α 213. Ζλάτ, Α 202. Σεντενμῶνος Ἡπειρώτης, Σ 13+A 186=199. Σκλαβωμένους Μικρασιατῆς, Α 189. Νισηφῶνος Ἐδζωνος, Α 187. Παναγ. Χ. Γεωργιάδης, Α 181. Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας,

Α 179. Κόρη τῶν Κυμάτων, Α 179. Ἐδζωνοσύνη Ι. Λαζοπούλου, Σ 104+A 63=167. Ἀπόλλων, Σ 52+A 113=165. Ἑλισάβετ Α. Σακελλαρίου, Σ 156. Ὁσοδ. Β. Λόγης, Σ 156. Ἄσμα τῆς Ἀθῶνος, Α 155. Ἀναστασίου, Α 153. Σόλλογος Νίκη, Σ 78+A 78=151. Φασκομῆς, Σ 104+A 42=146. Ρεφιδωτῆς Σελήνη, Σ 104+A 38=142. Νικολ. Χρ. Βιάλας, Α 136. Ἡρώς Ἑλληνοπόλις, Α 135. Ἀρμηθῆς, Σ 126+A 8=134. Ἡρώσκη Κρήτη, Σ 52+A 82=132. Νεράδα τοῦ Βοσπόρου, Σ 130. Παναχίς, Α 129. Κωνσταντῆς Νέστος, Α 127. Ναυτάκι τῆς Ἀθήμων, Α 125. Ἀμυραλῆς τῆς Παμφολίδος, Σ 13+A 110=123. Ἰωάν. Α. Πολυχροναΐδης, Α 123. Πόθος τῆς Πατιδος, Σ 104+A 16=120. Μυσιση, Σ 104+A 9=113. Γ. Δ. Σμυρνιούσης, Σ 104. Ἑλληρικὴ Ἀίλλη, Σ 104. Ἀγγελικὴ Ι. Σουρῆ, Σ 104. Διον. Ν. Καρβέλας, Σ 104. Λουλοῦ Ν. Χαροδούβλη, Σ 104. Ἀτολικὴ Κιθάρα, Σ 104. Τέλλος Ἄγρος, Σ 104. Πιλαρχος Νέμος, Σ 104. Πατίσσα Θ. Ἀλεπουδέλη, Σ 104. Φεδιάς, Σ 104. Γεώργ. Ε. Γεωργακόπουλος, Σ 104. Ἀμὴν Καλαμών, Α 96. Ἰγμός τῆς Ἑλευθερίας, Α 95. Ὀνειροπόλος Κωνσταντινουπόλεως, Α 92. Κερυραϊκὸς Ἐρωσ, Α 91. Ἄδρα τοῦ Ἀυθακικοῦ, Α 85. Σεντενμῶνος Ἀρδός, Σ 78. Ἡρώς τῶν Ἀκροκεραυνίων, Σ 78. Μέγας Ναπολέων, Α 78. Ἡρώς τοῦ Σουλίου, Α 72. Κωνσταντῆνος Κατάρης, Σ 52+A 18=70. Φιλελεύθερος Ἑλληνας, Α 70. Κόκκινος Βράχος, Α 67. Τρελλὴ Σαυθούλα, Σ 65. Ὁ Νικητῆς, Σ 65. Ἐρα Σαμωτόπουλο, Α 65. Γεώργ. Ι. Γρέκοβιτς, Σ 26+A 34=60. Κῆμα τοῦ Ἴονου, Α 56. Κερυραϊκὸς Διάβολος, Α 53. Ἰγμῆτης Ἄστος, Σ 52. Γεώργ. Τσιγάνης, Σ 52. Γλυκὸ Ὀνειρον, Σ 52. Βικτωρία Μ. Τόνκου, Σ 52. Ἐθνεγία Ι. Κίτσου, Σ 52. Ταγούλα Θ. Νάτσινα, Σ 52. Ἰωάν. Σπ. Γκάνιος, Σ 52. Κόρη τοῦ Πολεμοσῶ, Σ 52. Ματωμένο Ἡλιοβασιλευσιν, Σ 52. Πέτρο. Γ. Ἐξακουσίος, Σ 52. Αθ. Γ. Παπαγεωργίου, Σ 52. Ἐθελπις Μακεδόν, Σ 52. Ἀνδρ. Ν. Ἰγγλέσης, Σ 52. Ἀνατέλλον Ἥλιος, Σ 52. Ὀνειροδόχος Ἑλλάς, Σ 52. Ἄλεξ. Σ 52. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, Σ 52. Γκραζιέλλα Σ 52. Ἀκτὴ, Σ 52. Φρενιτῆς Σ 52. Μισαργόλλα, Σ 52. Μυστηριώδης Ἀμαζόν, Σ 52. Ναυτάκι τῶν Σπειῶν Σ 52. Δέσπω Ρομπότη, Σ 52. Καζάνις, Σ 52. Ματωμένη Ἀνατολή, Σ 22. Ραμνιζόμ, Σ 52. Φιλελεύθερη Κερυραϊκή, Σ 52. Χρυσὴ Ἀκτὴς, Σ 52. Α. Κ. Λατρώνης, Σ 52. Ἑλένη Ἀρ. Πετρίδου Σ 52. Δημ. Μαγωλίδης Σ 52. Μερλίη Ἑλλάς, Σ 52. Χάρις, Σ 52. Ναυτάκι τῆς Καβαλλας, Σ 52. Πρώτος Σοσιαλιστής, Σ 52. Κυρηναϊκὴ Ἐθελπις, Σ 52. Τελοῦλα, Σ 55. Χιὼν τοῦ Μιχαηλίου, Α 52. Νεαρός Φιλόσοφος, Α 52. Ἑλληρικὸν Ἰδεώδες, Α 52. Χρ. Θ. Ἡλιόπουλος, Α 50. Νικ. Γ. Βουτουρῆς, Α 47. Ἀσπασία Α. Πυλαγοῦ, Σ 43. Ἐθνικός Λέων, Α 43. Ἀντ. Ν. Παβέλλας, Α 43. Ἀξονοζωοκοῦ Διάβολοι, Α 43. Πόθος τοῦ Ἑλληρισμοῦ, Α 37. Κυματίζοντα Κωνσταντῆνος, Α 36. Σάνθος Κ. Λυσιώτης, Α 35. Ἐθνεγία Παπανικολάου, Σ 26+A 9=35. Τελεταῖος Παλαιολόγος, Α 35. Παῦλος Α. Γρῆκ, Α 35. Πρόμαχος τῆς Ἑλευθερίας, Α 35. Ἄδρα τῆς Σαυφῶς, Α 32. Κῆμα τῆς Κερυραϊκῆς, Α 32. Γεώργ. Κωσανδοφῆς, Σ 26. Ζακυνθινὸς Διάβολοι, Σ 26. Ἀβροκόμη Ι. Καραούνη, Σ 26. Ἐμ. Ι. Δραγδάκης, Σ 26. Φοῖβος, Σ 26. Ἀτρομήτος Ἀντίφας, Σ 26. Βασί-

λειος ὁ Βουλγαροκόπος, Σ 26. Ἐργάνης, Σ 26. Ἡρώς τοῦ 1913, Α 18. Δημ. Μπαρδέσης, Α 16. Ἀφροακῶνος Λέων, Α 16. Ἑλληνας Ὀνειροπόλος, Α 16. Ἀνοικτοκαρδός, Α 15. Ὑπερασπίστῆς τῆς Ἑλευθερίας, Σ 13. Κωνστ. Γ. Ραχινῆς, Σ 13. Γεώργ. Εὐθ. Λαχανῆς, Α 10. Διάδοχος Κωνσταντῆνος, Α 10.

Οἱ ΜΗ ΦΡΟΝΤΙΣΑΝΤΕΣ ΝΑ ΕΞΟΦΛΗΣΟΥΝ ἑγκλίμως τοὺς σχετικούς πρὸς τὸν παρόντα Διαγωνισμόν πρακτικοὺς τῶν λογαριασμοῦ, δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τ' Ἀποτελέσματα, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ Ξεσταθμῶματος. Παρεχθεῖται ὁμῶς εἰς αὐτοὺς προθεσμία μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1916. Καὶ ὅσοι μὲν ἐξοφλήσονται ἕως τότε, θὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ Παράρτημα τῶν Ἀποτελεσμάτων τοῦ 16ου Διαγωνισμοῦ Ξεσταθμῶματος, τὸ ἑποῖον θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὴν ἑπόμενην ἀριθμὸν τοῦ Φεβρουαρίου. Ὅσοι δὲ θὰ καθυστερῶσιν καὶ μετὰ τὴν ἀνω προθεσμίαν, θὰ συμπεριληφθῶσιν ἀμελείτως εἰς τὸν ΜΑΥΡΟΝ ΠΙΝΑΚΑ τῶν Καταχρησθέντων τὴν δημοσιουμένην τῆς Διαπλάσεως, ὁ ὁποῖος θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἴδιον φύλλον. Ἐπίσης καὶ οἱ καθυστεροῦντες παλαιότερον ἐπὶν πρακτικῶν λογαριασμοῦ, εἰς δὲν πληρώσονται μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, θὰ ὑποστοῦν τὴν ἰδίαν τιμωρίαν τὴν ὁποίαν ἐπιδικῶσιν μέχρι τοῦδε ἀνέβαλα. Διότι τὸ νὰ καθυστεροῦν χρήματα τῆς Διαπλάσεως εἰς τοιοῦτους καιροὺς, εἰς τοιαύτας δυσχερείας, εἶνε πραγματικῶς ἀνευθύνος ἀξιοτιμώρητος.

Εἰς ΟΥΔΕΝΑ θάστοταλοῦν τὰ βιβλία τοῦ βραβείου του, εἰς δὲν ὄρησι καὶ ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἴδιος ὁ βραβεύμενος, ἐκλεγὼν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προκηρξίσεως ἐκ τῶν δημοσιουμένων εἰς τὸ 45ον καὶ 46ον φυλλάδιον (σελ. 364 καὶ 388) Τιμοκαταλόγου Διαπλάσεως καὶ Εἰςβλιθῆνης καὶ ὑπολογίζων αὐτὰ μετὰ τὰς ἐκεῖ ἀναγραφόμενας τιμὰς καὶ ὄχι μετὰ τὰς τιμὰς τοῦ προνομίου.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ λαβόντες Α' καὶ Β' τάξως Βραβείον νὰ στείλωσιν τὰς φωτογραφίας των διὰ νὰ δημοσιευθῶσιν. Ὅσοι εἶχαν στείλῃ φωτογραφίαν των καὶ ἐδημοσιευθῆ πρέπει νὰ στείλωσιν νεαν, ἢ ἄλλο ἀντίτυπον τῆς ἰδίας.

Οἱ ΣΥΛΛΟΓΟΙ δικαιούνται νὰντιπροσωπεύωσιν εἰς τὸ Ξεσταθμῶμα διὰ μᾶς μόνον ἑκάστος φωτογραφίας, εἶτε μόνον τοῦ Προέδρου, εἶτε, ἀντ' αὐτοῦ, ἐνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου.

ΕἰΣΗΜΑ ἀπενεμήθησαν εἰς ἑκάστον τῶν διαγωνισθέντων ἀναλόγως τῶν διατεθέντων ἐπ' αὐτοῦ φύλλων, ἧτοι ἐν [Ε] διὰ κάθε 25 φύλλα ἢ κλάσμα αὐτῶν. Τὰ εἰσήματα τῶν Συλλόγων δὲν διανεμόνται ἀνήκον εἰς τοὺς Συλλόγους. Μόνον τὰ εἰσήματα τῶν ἀνευ ἐπωνυμίας Ὁμάδων, τῶν ἀποτελομένων ἀπὸ δύο ἢ τρία τὸ πολύ πρόσωπα, διανεμόνται ἕξισου μετὰξὺ αὐτῶν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλλον ἀρχίζει: Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ ΕΦΕΤΟΣ ΕΤΡΑΠΟΠΟΙΗΘ

Ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τὸν Τόμον Διαπλάσεως τῶν ἐτῶν 1899—1903, τῶν ὁποίων ἑκάστος τμητὰκι δραχμῶν 7, οἱ ἐγγραφομένοι νέοι συνδρομητὰι διὰ τὸ 1917 καθὼς καὶ οἱ ἀναγεσθέντες τὴν συνδρομὴν των μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. εὐ βραδύτερον δικαιούνται νὰγοράσωσιν:

Οἱ μὲν τρίμηνοι συνδρομητὰι 1 τόμον Οἱ δὲ ἐξάμηνοι " 2 τῶμοις Οἱ ἐννεάμηνοι " 3 " Καὶ οἱ ἐτήσιοι " 4 "

κατ' ἐπιλογήν των, ὁποῖους θέλωσιν, πληροῦντες αὐτοὺς μόνον πρὸς δραχμ. 4 ἑκάστον ἀδελτον, καὶ χρυσοδέτον πρὸς δραχ. 7. Ἐπίσης ἀπὸ τοὺς 10 τῶμοις τῶν ἐτῶν 1906—1916, τῶν ὁποίων ἑκάστος τμητὰκι δραχμῶν 8, δικαιούνται νὰγοράσωσιν οἱ ἄνω καὶ ὡς ἄνω, (οἱ τρίμηνοι ἀπὸ ἑνα, οἱ ἐξάμηνοι ἀπὸ δύο, κτλ. πληροῦντες αὐτοὺς μόνον πρὸς δραχμῶν 4,50 ἑκάστον ἀδελτον, καὶ χρυσοδέτον πρὸς δραχμῶν 7,50.

Αἱ ἄνω τιμὰι εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τῶμοις ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς, πρέπει νὰ προσθέσωσιν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ, καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Τὰ πρὸς τοῦτο διατιθέμενα ἀντίτυπα, εἶνε 50 ἕξ ἑκάστου τόμου, δηλ. τόμου ἐν ὄλῳ 850, τοὺς ὁποίους θ' ἀγοράσωσιν ὅσοι προλάβωσιν νὰ ἐκποφελῆθωσιν τοῦ Προνομίου, ὄχι μόνον ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐξαντληθῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Ἐδρακίδου τὴν 24ην Νοεμβρίου 1916.

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ ΤΟΥ 1916

Ὅσοι σκοπεύουσιν νὰ διετηρήσωσιν καὶ κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος τὸ ἴδιον ψευδώνυμον ποῦ εἶχαν ὡς τώρα, πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσωσιν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ βραδύτερον. Περὶν τῆς προθεσμίας τούτης, τὰ μὴ ἀνανεωθέντα ψευδώνυμα τοῦ 1916, τῶν ὁποίων σήμερον ὡς γνωστὸν, λήγει ἡ ἰσχὺς, δὲν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς κατόχους των, ἀλλὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου ζητούντος. Ψευδώνυμα πολιτικὰ καὶ κομματικὰ δὲν ἐγκρίνονται. Ὅσοι ἔσονται νῆθν τοιαῦτα διὰ τὸ 1917, εἶτε νῆθν, εἶτε ἀνανεώσωσιν, νὰ γνωρίζωσιν ὅτι δὲν θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὴν σελήνην τῶν Ἐγκρισίων. Καὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλα.

Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς, οἱ ἐπιθυμούντες νὰ λάβωσιν ψευδώνυμον, καλὸν εἶνε νὰ μοῦ στείλωσιν πολλὰ τῆς ἀρεσκείας των—πρὶν τοῦλάχιστον, διὰ νὰ τοὺς ἐκλέγω τὸ καλλίτερον.

ΤΑ ΕΙΣΗΜΑ ΤΟΥ 1916

Σήμερον τελετώνοσιν καὶ τὰ εἰσήματα τοῦ 1916. Κατὰ τὸν Ὁδηγόν, ὅσοι ἐπιθυμοῦσιν νὰ διαγωνισθῶσιν διὰ τὸ ἔξοδος, πρέπει νὰ μοῦ στείλωσιν, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ βραδύτερον, λεπτομερῆ Σημείωσιν ὀλων τῶν εἰσῆματων ποῦ ἐπὶ ἦσαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους, ἧτοι ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1915 μέχρι σήμερον. Ὅποιοι δὲν μοῦ στείλωσιν τὴν ἐπισημῶσιν, δὲν ἀναφεροῦν εἰς τ' Ἀποτελέσματα. Ἡ τμημῶσις πρέπει νὰ εἶνε γραμμῆν καθαρὰ εἰς χωριστὸν φύλλον χαρτοῦ, νὰναφέρῃ λεπτομερῶς ἑκάστη ἀπομνημῆν εἰσῆματων (εἰδος καὶ ἀριθμὸν Διαγωνισμοῦ, ψευδώνυμον διαγωνιζόμενου, ἀριθμὸν εἰσῆματων, ἀριθμὸν φυλλάδιου κτλ.) καὶ νὰ ἔχη εἰς τὸ τέλος τὸ ὄλκον ἄφροσιν τῶν εἰσῆματων. Ὅθ μὲν διευκολύνωσιν ποῦ εἰς τὴν ἐξελεγειν τῶν Σημειώσεων καὶ τὴν ἀπομνημῆν τῶν Βρα-

βείων, ὅσοι θὰ ἔχωσιν τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ στείλωσιν χωριστὰ καὶ Γενικὴν Σημειωσιν τῶν εἰσῆματων τοῦ 1916.

Ἐπισημῶσιν τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δύο τελευταίων φυλλάδιων. Εἶνε ἴσται ἀπὸ συλλογῆς βραδευμένων, καὶ, εἰ περισσώτερον ἀπὸ τὴς χορθεύσεως ὡς οὐκ εἶνε. Εὐχαριστεῖτε τὸν ἴδιον νὰ ἰδῆτε ποὺς θέλω νὰ εἶνε αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις: κομψαί, νόστιμα, οὔτε εὐλοιοὶ οὔτε δύλοιοι, μὲ κάποιαν πρωτοτυπίαν. Αὐτὰ βραδευόμενα,—εἶνε, ἐνεοεῖται, εἶνε καὶ ἀρκετὰ εἰς μίαν Συλλογὴν. Διότι ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ὄρατας Ἀσκήσεις εὐρίσκω εἰς ὄλας σχεδὸν τὰς Συλλογὰς.

Ἑλληρικὸν Ἰδεώδες, ἔλαβα, εὐχαριστῶ. Ἐδρακίαν τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὸν κ. Φιλιππῶνα, ὁ ὁποῖος σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα ἐνθουσιώδη γράφεις.

Ἡ Κόρη μὸς γράφει: «Δὲν δύνωμαι νὰ σοῦ περιγράψω τὴν χαρὰν μου καὶ τὴν χαρὰν ὄλων μας ἐδῶ, ὅταν διαβάζωμε τὰ Νέα τοῦ 1917. Πόσο εἶσαι καλὴ νὰ μᾶς εὐχαριστῆς πάντοτε!»

Καὶ ὁ μικρὸς Δελὸς Π. Νικ: «Ἐχάρηκα πολὺ ποῦ ἔλαβα πάλι ἡ Κυρὰ-Μάρθα νὰ μᾶς λῆθ ὄρατες ἱστορίας ὅπως ἡ Ὁ Λαχανική; καὶ ἡ Μαρουλιῶν καὶ τῶσε ἄλλες ποῦ μᾶς εἶπε. Τῆς περιμένω μ' ἄλλην μου εὐχαρίαν.»

Τὸ Γοῦθεοτάμι: «Ὅλα τὰ Νέα μ' ἐνεοεῖσαν, ἀλλὰ προπάντων ἡ ἐπιστολή τοῦ Ἀνανίας, τοῦ ὁποῖου πολλὸ μὲρσινον τάλογοπαιγνια ποῦ εἰδιόστα εἰς ἄλλους σου τόμοις.»

Ὁ Ἄσκη τοῦ Βέγα: «Ἡ Διαπλάσις λοιπὸν φέτος, συνδύζουσα τὸ πρὸν πρὸς τὸ ἄραῖον παρελθόν, ὄχι εἶνε ἀποσώζουσα. Ἀρὰ αὐτὴν κάμνη τὸσα δι' ἡμᾶς, τὰ πνευματικὰ τῆς τέκνης, ἔχουσιν καθήκον καὶ ἡμεῖς νὰναποκηρξίνομεθα εἰς τὴν τῶσαν μετρητικὴν ἀνάτην.»

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ.Σ.Σ.

Αὐτὴν τὴν ἑβδομαδα ἔλαβα τὰ ἐξῆς: «Σκέψαι; καὶ Γνώμαι;—Ὁ Σαλταπίκος».—«Αἱ σκέψεις μου».—«Ἀγγιγάτος καὶ Σπουγγίτης».—Παιδικὰ Πνεύματα καὶ διάφορα διὰ τοῦ Ἐδζ. Διαγωνισμοῦ.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ</

Ζιζάνια.— ή Χίρις (0) η Χαρού Παρών, Γλυκίαν, Ελιπίδα, Κραυγή Νίκης, Τρικυμίας, Κάκιαν, Τροιστηνίαν.

Η Διαπλάσις ασπάζεται του φίλου της: 'Ελληνοπούλαν (βραβείον έστειλα) 'Ενδοΐον Γαλλιάν (ευχριστώ, έστειλα) Γερμανόπαιδας (εις το προσχεδίασιν να δημοσιεύσω το έρωτικό ποίημά μου, δια το οποίον εύχαριστώ θερμώς) Χίρις (έλλοις τόμους ζήτησε, τής 1 βραχυτής, διότι δύο έξ αυτών που ζητεί, εις τών 2, 50) Ζακωνθώ (Αγοραία (έλαβα, εύχαριστώ) Τάσση Ργγ. (εύχαριστώ πολύ δια το ξεσπάθωμα τή φευδάνημον Υ.Σ. δην τή έχει άλλος) Παναγ. Α. Στ. (εύχριστώ πολύ δια τας εύεργείας) Αστέρια τής Δέξης (χαίω δια την άνακαινίαν και εύχομαι τή βελτίωσι) Φοβέζον (σου τή έστειλε τή 17 Σεπ.) 'Ανδροειμένον Κορυμμιών (φάλλα έστειλα) Λύσεις (έλαβα) Ακρίτα (βραβείον έστειλα) 'Εγγλεϊάκι (σήμερα γράφω δια τή Εύσημα) Ζιζάνια (βραβείον έστειλα) Μυροσίνη (έστειλα, εύχαριστώ) Τροιστήν Κερραλλοτήνη (έστειλα, εύχαριστώ) 'Ευμορτία (διο την άγάπη μου μήν έχετε την παρामीκράν άμφιβολίαν σύμπλοισι κάποτε να μήν άπαντώ) Αστέρια τής Νίκης (έστειλα όχι παράνομα) 'Ελιπίδα τής 'Ελλάδος (εύχαριστώ και δια το νέο ξεσπάθωμα) Παύλον Γκοβί. (Ήρωα τής Κλεισθήνης, Κατωίάκι των Παρρών κτλ. κτλ.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 160ού Διαγωνισμού Αδούτου-Νοεμβρίου. Αι λύσεις δεκται μέχρι τής 16 'Ιανουαρίου.

659. Αξέγραφος

'Ημουν άργατα, βασιλεύς 'Σ έλληνα έδρα 'Τό σόμα μου άπεθάνεν 'Ενδόξως και έταφην. 'Αλλ' έζησε το όνομα 'Κι αυτό με μία μικρή προσθήκη 'Αθροα, και τόπου άλλαγή, 'Είς τήν πατρίδα γή 'Χείρα δηλοί έλληναί, 'Ηού στεφανώνει ή νέκη!

660. Μεταγραμματισμός

Βράζω να και βράζω νι 'Αλλά δέν τή μετράσω : 'Νήσος εινα και άττα, 'Νήσος ήταν και το άλλα.

661. Δημώδες Αίνιγμα

Ένετα-μέντε, όεντα-κούτε, 'Και σαν βγή το σέντε-μέντε, 'Τι το θέ; το σέντε-κούτε;

662. Πυγμαίς

+ Οί στυροί νήσοι του Αιγαίου. + * = Θεο; άρχατος. * * * = Στρατιγής 'Αθηνάσι. * * * * = Νήσοι του Αιγαίου. * * * * * = Βασιλισσα τής Αγγλίας.

663. 'Επιγραφή

Θ Ι Κ Α Θ Ε Α Κ Ν Η Ι Γ Τ Ι Θ Α Ι Α Ο Ε Ν Α

Ζητείται ή άνάγνωσις τής 'Επιγραφής τούτης. 'Εστάλη υπό του Τιάριου

664. Κρυπτογραφικόν

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 = Πόλις. 2 1 5 4 9 = 'Ενδομα. 3 7 1 2 4 5 = Πηγήν. 4 5 6 8 5 = 'Αντανύμια. 5 6 4 1 = Οικοδόμημα. 6 8 6 4 5 = Αύτοκράτωρ. 7 8 2 1 = Νόμισμα. 8 5 6 4 5 = Μέρος του πλοίου. 9 4 6 4 5 = Σημείον του έρωτικού.

665-669. Μαγικόν Γράμμα

Τή αναλλαγή ενός γράμματος, έκάστη; τών κάτωθι λέξεων δι' ενός άλλου, πάντασι του αυτού, να σχηματισθών άνω αναγραμματισμού άλλαι τόσαι λέξεις:

670. Αγορευτική

Μεγάλην έκτασιν ύγράν τή πρώτον φανερώσει. Τής Γερμανίας ποταμόν τή δεύτερον δηλώσει. 'Ενα Ακτιών κοίτην τή τρίτον μου σημαίσει, 'Νήσον εις τήν Μεσόγειον τή τέταρτον εμφάνει. Τά πρώτα τούτων γράμματα κατά σειράν άν όηση: 'Ενα όσον Α γράσειν εύδύ βασιτολέση;

671. Φωνητολόγιον

κρυ - γ - τ - ακυ, φλ - ν - κομυ. 'Εστάλη υπό Μίαν Τροιστήν

672. Γείφος

X X X X X σ τ :: τι :: i

'Εστάλη υπό τής Αύτοκρατορίας του Βυζαντίου Τέλος του 160ού Διαγωνισμού 'Από το προσχεδίασιν αρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικόν 'Ασκήσεων του 3θου φύλλον 482. Σικελία (πό, και, Λεία).—483. Σπόρος - Πόρος - Όρος.—484. Κίλυος - Κήλυος. 485. Α Υ Κ Ε Ι Ο Ν 486. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ Υ Π Α Τ Ο Σ ΚΟΥΡΕΤΣ Κ Α Λ Ο Σ ΝΟΜΟΣ Ε Τ Ο Σ ΜΗΝ Ι Ο Σ Ι Ο Σ

487. Κείη (ΚΑΙ Η Καίτην.)—488-492. Δι τή Θ: θεός, θάθος, θύμα, πόθος, θήρα.—493. ΑΜΑΛΙΑ - ΓΟΛΙΑΘ ('ΑΓ:Θό; ΜΟνοτονία, 'Αθήσια, Αίτην, 'Ιασιμος, 'Α-Θάνητος).—494. Φίλι παιδείαν, αλήθειαν, οίονομιαν, εύθεσίαν.—495. Ματρν ούδεν δ Θεός και ή φύσις ποιεί. (Μάρι - κού έν 5θ: - ώ; - και ύρ' εί; εί; π; - οί.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[15-191]

Ο σεις πραγματικώς άγαπή τήν Παιτρίδα του, θέλω άποδοσει Λευκήν τήν ψήφον σου εις τόν

ΕΡΓΤΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

[15-196]

Παρακαλώ τούς όφελοντες μοι τετράδια Μικρών Μυστικών να τή άποσταλείουν τή γρηγορώτερον.

Γερμανόπαις [15-197]

Γενθιωτάκι, έλαβα τή τετράδιόν σου και σ' εύχριστώ πολύ.

Γερμανόπαις [15-198]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ " ΝΙΚΗ "

Αλλοιται τολς άξιότιμοις συνδρομηταίς, ότι δ πρό καιρού παύσας τας έργασίας του Σώ-

λογο; έν Πειραιά «Μίμη», επανήρσιαν ατάς, προσελθόντων και άλλων μετώ. Σκοπέ τήν διάδοσιν τής «Διαπλάσεως» και συμμετοχήν εις το δημοφύσημα αούτ; Συνδρομαί περίσθηαν: έτησια 8χ. 1,50, έξαμήνος 0,80, τρίμηνος 0,50. Διεθύνται: 'Απόστολον Αδελόπουλον, Ύψηλάντου 172, Πειραιά.

'Ο Πρόεδρος 'Ο Γραμματέας 'Ασκή τής Δέξης 'Ελλην του 21

[15-199]

Ελπίς τής Ελλάδος, δέχομαι προτεινομένην άλληλογραφίαν υπ' έμού και Κατωίάκιου των Παρρών; 'Απάντησον μέσω 'Διαπλάσεως.—'Εθνηκή 'Αναγνώρησις; εύχριστώ δια τήν άποσταλλήν ύποστήριξιν, ώ; και πάντα τή μέλη Συλλόγου.

Λευτεριά σου; Σελάβους [15-200]

Τροιστή Λευτεριάς, Έρωσ τής Πατρίδος, ζητώ διευθύνσαι σε πρός συμφορον σε.—Διεύθυνται: Βασιλείου Γ. Διαμαντοπούλου, γυμνασιόσταδα, Τρίπολι.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ 'ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ.

Είς τας χριστίους ατάς δια τήν Λατρευτήν Πατρίδα σιγμάς, ά; σημαίνωμεν πρώτοι ημείς οι 'Ελληνοπαίδα; οι Μέλλοντες Στρατιώται, οι Νηκταί τής Άθροιν, τή Πατελιήνιον 'Εγερτήριον, τής 'Εθνηκής 'Ενότητος. 'Ανεξαρτήτως πολιτικόν φρονημάτων, ά; έχομεν όλοι ώ; Εδνεγές 'Ιδέσθεις τήν 'Ανάστασιν του 'Εθνοσ και τήν 'Απελευθέρωσιν των 'Υποδουλων. Ποιεί άς μή μ; άγκαταλείψη ή πέποιθήσις ότι

Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΖΗΣΗ ! 'Εν τή σύθημά μας :

ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΑ ΕΛΛΑΣ !

[15-202]

Τω έστράζοντε Κεκορυμένω Όησοσφ εύχομαι όλοφύγω; έτη πολλά, άτυχίαν πλίσση και έκαληρωσάδι όλων των εύνεών και 'Ιδνικόν πόθων του.

'Ασκή του Βίγα

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

δων αι λύσεις, άδιακρίτως φυλλαδίου έλήφθησαν από 16-22 Νοεμβρίου

ΑΘΗΝΟΝ: Γερμανόπαις, 'Ερω Μακόμπα, Κίλσα Μακόμπα, 'Εβίτια Μακόμπα, 'Αλ. Φόντησιαν, 'Ε. Χάστριαν, Χ. Χριστιάνσεν, Γ. 'Οάσεν, Α. Στοκλινγκ, Κ. Χέλιμσοντιν, 'Ιουλία Σίλμαν, Π. Ρόστνφλντ, Μ. Μαυινλερ, Ν. Μέλερ, Ε. Χόρνερ, Γ. Μέντσερ, Π. Γιάσος, 'Ε. Κνύλλμπαρ, Π. 'Εγγεντράου, Π. Βαλλόσερ, Γ. Γιοθφιαν, Πάνοσ Β. Ζηλνίτς, Γ. Τ. Χονδρουάνησ, Θεόδ. Γ. Γιαννουλόπουλοσ, 'Ελένη Χ. Σπηλιοπούλου, 'Ιωάννα Θ. Μαύρη, Θ. Α. Μαύρσκησ, Βιργίνια Ε. Διακάνη, Παναγ. Ν. Καροτάσ, 'Αλ. Γ. Τάστος, Γ. Π. Ρ.

ΒΟΛΟΥ: 'Ανδρ. Ε. Κανουράκησ, ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ: 'Ιω. 'Ιωαννιμάδησ, ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Α. Λεπ, Κ. Χρηστοβασιλέσ, ΚΑΛΑΜΩΝ: Κ. Κοστανάκησ, ΚΥΜΗΣ: Καλ. Παπαλιώνου, ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Ν. Φ. Ρουβινέτης, Κατίνα Α. Γιάν, 'Ανδρ. Γ. Ρεννηματάσ, Φιλάπταρισ 'Ελληνησ, ΠΑΤΡΟΝ: Αελεσ Π. Νικολόπουλοσ, ΠΕΡΑΙΩΣ: Γ. Ε. Παπάσ, Στ. Π. Παπάσ, Θεωμάσ Γ. Πολίτησ, Κατίνα Α. Μαίση, Μόσχα Α. Μαίση. ΣΥΡΟΥ: Α. Α. Κοτς, ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Χρυσ. Δ. 'Αναγνωστοπούλοσ, ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Τ. Π. Θεόδοτουτάτς

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

'Όλων τών άνωτέρω τή όνόματα έτεθησαν εις τήν Κληροσίδια και έκαληρόθησαν οι έξής όθο: ΘΕΟΔΩΡΟσ Α. ΜΠΙΖΑΚΗΣ έν 'Αθήναισ και ΝΑΠΟΛΕΩΝ Φ. ΡΟΥΒΙΝΕΤΗΣ έν Λευτεριάσ οι όποιοι άνεφρόθησαν δια τρεις μήνασ από τής 1ης Δεκεμβριώσ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ

ΤΗΣ Β. ΠΕΡΙΟΔΟΥ